

CON LÀ TÔI TỚ TA, TA ĐÃ CHỌN CON!

... Chúa Nhật 22-12-2013 tại nhà thờ Thánh Gurval de Guer, Đức Cha Raymond Centène, giám mục giáo phận Vannes ở miền Tây nước Pháp đã truyền chức phó tế cho thầy Thomas Weber, chặng chót trước khi thụ phong linh mục. Xin nhường lời cho thầy Thomas Weber gọi lại lộ trình trải qua đưa đến ơn gọi linh mục.

Tôi chào đời tại Hettange-Grande một thành phố nhỏ ở miền Đông nước Pháp, giáp giới với Luxembourg, Bỉ và Đức. Thân mẫu tôi một mình dưỡng dục chúng tôi hai chị em sinh đôi. Tôi lớn lên trong một gia đình Công Giáo nhưng không sống đạo. Đức Tin được truyền đạt cho tôi qua bà ngoại Elven.

Khoảng 7-8 tuổi tôi là chú giúp lễ của giáo xứ. Tôi nhớ mình rất thích các giờ giáo lý và thích đọc truyện trong cuốn Kinh Thánh dành cho trẻ em. Khi bước vào bậc trung học tôi bị lôi cuốn bởi các môn thể thao - đặc biệt là môn túc cầu - và

phần nào có sa sút trong Đức Tin, nhưng nhờ người chị song sinh của tôi nhắc nhở nên tôi chịu ý chị làm nghi thức Tuyên Xưng Đức Tin mặc dầu không hiểu rõ bao nhiêu. Và THIÊN CHÚA đã chờ đợi tôi nơi khúc quanh này.

Thật thế. Việc chuẩn bị cho nghi thức Tuyên Xưng Đức Tin và lãnh bí tích Thêm Sức sau đó, bên cạnh Cha Sở, đã ghi đậm nét trong đời sống thiêng liêng của tôi. Tôi khám phá ra cuộc sống đan-tu qua các cuộc tĩnh tâm, tầm quan trọng của cầu nguyện, các bí tích và Thánh Lễ Chúa Nhật. Vào thời buổi ấy ở vào cái tuổi thơ đó, tôi chưa có thể nói mình đã nghe tiếng gọi trở thành linh mục, nhưng tôi đã nhận thức rõ ràng một tiếng gọi, thúc đẩy tôi trở thành người tôi tớ phục vụ Giáo Hội. Đó là điều tôi làm giữa lòng cộng đoàn giáo xứ với tư cách chú giúp lễ, rồi làm người linh hoạt các nghi thức Tuyên Xưng Đức Tin và bí tích Thêm Sức.

Dịp tham dự Ngày Quốc Tế Giới Trẻ vào Năm Thánh 2000 tại thủ đô Roma, khuôn mặt thân thương của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã gây xúc động mạnh nơi lòng tôi. Trong nỗi niềm hừng khởi trào dâng, khi trở về Pháp sau Ngày Quốc Tế Giới Trẻ, tôi bắt đầu làm cuộc phân định. Và kể từ ngày đáng ghi nhớ ấy, vấn đề ơn gọi linh mục không bao giờ lìa xa tôi.

Vẫn theo đuổi việc phân định ơn gọi của mình, tôi khởi đầu một chu kỳ học về lịch sử nghệ thuật và khảo cổ tại Strasbourg. Trong khi dọn luận án cử nhân tôi đi Roma để đặc biệt đào sâu môn khảo cổ thời hậu cổ. Chính trong lúc nghiên cứu thời kỳ này - trùng với thời kỳ của các Kitô-hữu tiên khởi - mà mối liên hệ giữa môn học và Đức Tin của tôi không ngừng được soi sáng. Cũng vào thời điểm ấy Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II từ trần. Roma đã ghi dấu ấn quan trọng trong hành trình Đức Tin của tôi. Giờ đây với

biến cố Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II qua đời và tôi được tham dự lễ an táng người đã thật sự gọi-hỏi cật-vấn tôi. Tiếp đến là cuộc bầu cử Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI. Đó là những biến cố đáng trang trọng.

Khi trở về Pháp tôi bắt đầu ghi danh vào đại học Sorbonne ở thủ đô Paris nhưng phải ngưng vì nhận một chỗ làm về khảo cổ tại Alsace. Sau kinh nghiệm nghề nghiệp và 5 năm phân định ơn gọi tôi cảm thấy mình sẵn sàng tiến bước. Tôi xin gia nhập Chứng Viện ở Metz. Sau thời gian 3 năm ở Chứng Viện, Đức Giám Mục gửi tôi sang Roma để kết thúc học trình. Tôi cũng được may mắn sang làm việc tại Thánh Địa trong vòng một năm.

Trở về Pháp và nhân cuộc gặp gỡ Đức Cha Raymond Centène và các Chứng Sinh ở Morbihan, tôi quyết định xin gia nhập giáo phận Vannes nơi mà Đức Tin của tôi được đâm rễ nhờ sự truyền đạt của Bà Ngoại tôi.

Tôi thật sự cảm thấy mình được kêu gọi để phục vụ Giáo Hội. Ơn gọi mà tôi đã cảm nhận ngay từ thơ bé đã tăng trưởng với ước muốn tổ chức cuộc sống sao cho thật phù hợp khấn khít với cuộc đời của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, để yêu mến và làm cho người ta yêu mến Giáo Hội. Xuyên qua Giáo Hội, tôi cảm thấy mình được kêu gọi để phục vụ con người và làm cho con người nhận biết và yêu mến Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Trong Tông Huấn "Evangelii Gaudium - Niềm Vui Tin Mừng" Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi chúng ta truyền đạt và loan báo Tin Mừng của Phúc Âm với niềm vui. Như thế, tôi cầu chúc mang Phúc Âm bằng chứng từ hân hoan, bởi vì trước hết và trên hết, Phúc Âm là để sống và để cảm nghiệm.

Trong thời gian chuẩn bị tiến đến thiên chức linh mục - một biến cố trọng đại - vì dâng hiến cuộc đời tôi cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ, tôi cảm thấy lòng tràn ngập tâm tình khiêm tốn. Tôi thân thưa cùng Chúa:

- Lạy Chúa, chính Ngài điều khiển và sử dụng cuộc đời con. Cuộc đời con thuộc trọn về Chúa!

... Ta đã nắm chặt lấy người, đưa người về từ tận cùng cõi đất, kêu gọi người từ những miền xa thẳm. Ta đã nói với người: "Người là tôi tớ Ta, Ta đã chọn người, Ta đâu ruồng bỏ. Đừng sợ hãi: có Ta ở với người. Đừng nhón nhác: Ta là THIÊN CHÚA của người. Ta cho người vững mạnh. Ta lại còn trợ giúp với tay hữu toàn thắng của Ta. Quả vậy, hết thảy những ai giận ghét người sẽ thẹn thùng xấu hổ, và mọi kẻ gây hấn với người, đều kể như không có và bị tiêu diệt. Thù địch người, người sẽ tìm mà không thấy. Những kẻ giao chiến với người, sẽ kể như không có, như hết sạch cả rồi. Vì Ta là THIÊN CHÚA của người, Đấng cầm lấy tay phải người và phán bảo: Đừng sợ, chính Ta phù trợ người. Đừng sợ, hỡi Giacóp, loài sâu bọ, hỡi Israel, kẻ mọn hèn. Chính Ta phù trợ người, Đấng cứu chuộc người là Đức Thánh của Israel. Nay đây Ta sẽ biến người thành một cái bờ vừa sắc vừa mới và đầy mũi nhọn. Người sẽ dày đạp và nghiền nát núi non, sẽ làm cho các đồi nên như trấu. Người sẽ rẽ chúng, gió sẽ cuốn đi và bão táp sẽ phân tán chúng. Còn người, vì THIÊN CHÚA, sẽ mừng vui hoan hỷ, vì Đức Thánh của Israel, sẽ hãnh diện tự hào.

Những ai nghèo hèn, khổn khổ, tìm nước không ra, lười khô vì khát, Ta sẽ đáp lời, Ta sẽ không bỏ rơi chúng. Ta sẽ khai mở sông ngòi trên các đồi trọc, và khe suối dưới các lũng sâu. Ta sẽ biến hoang địa thành hồ ao, biến đất khô nên mạch suối dồi dào. Và trong vùng hoang địa, Ta sẽ trồng bá hương, keo, sim với ô-liu; trên những dải đất hoang, Ta sẽ cho mọc lên một trật nào trắc bá, nào du, nào hoàng dương, để cùng một lúc, thiên hạ đều nhìn ra và nhận biết, nghiền ngẫm và hiểu rằng: điều ấy, bàn tay THIÊN CHÚA đã làm nên, điều ấy, Đức Thánh của Israel đã tạo thành” (Isaia 41,9-20).

(“Chrétiens en Morbihan”, Bimensuel du diocèse de Vannes, No 1399 du 13 Décembre 2013, trang 4-5)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt